

og snakke om den Ting, bliver færdigt med disse Overvejelser med Hensyn til det følgende Finansaar, saa kunde det ærede Medlem svare, at jeg behøvede ikke at tage Hensyn til næste Finansaar; naar jeg bare fik de Skatter, som det ærede Medlem for Resten ikke vil give, for indeværende Finansaar, saa kunde jeg lade mig nøje med dem. Nej, det kan jeg ikke. Det er ganske nødvendigt, at jeg kan lægge Budgettet for næste Finansaar nu, ellers er det umuligt at komme med et Finanslovsforslag i Oktober. Der er ikke saa særdeles længe til, og det bliver rimeligvis min Pligt atter at komme med et Finanslovsforslag. Men jeg kan ikke lægge Finanslovsforslaget med et nogenlunde fast Grundlag, hvis jeg ikke har nogen Mening om, hvad Indtægten bliver næste Aar. Derfor har jeg allerede nu foreslaaet en Indtægts- og Formueskat for næste Finansaar for at bygge op derpaa og dernæst en Forlængelse af alle de forskellige Afgifter paa Tobak, Øl og Spiritus o. s. v., som det ærede Medlem gaar med til med en enkelt Undtagelse. Nej, det kan ikke vente. Vi maa nu blive enige om, hvorledes vi skal fastsætte Budgettet, og jeg forstaar, at det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen paa dette Punkt ikke er uenig med mig — Enkeltheder taler jeg slet ikke om. Han er enig med mig i, at vi nu skulde have fast Grund.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Automobilskatten og mente, at man kunde skelne mellem Nytte- og Luksuskøretøjer. Jeg tror ikke, det er muligt. Jeg tror ikke, den Adskillelse kan drages paa en saadan praktisk Maade, at vi kan bruge det til noget. Desuden, hvor skal den drages? Ved Udlejning f. Eks.? Der kan den ikke drages, for man er enig med mig i, at ogsaa saadanne Køretøjer, der bruges til Udlejning, skal være med under Beskatningen. For Resten er det ogsaa meget vanskeligt i og for sig at faa klaret det Spørgsmaal, om Udlejningsvogne er Luksuskøretøjer eller ikke, for til syvende og sidst vil dog neppe nogen mene, at en Vognmand, hvis han en Dag kører i Skoven med sin Familie i sin Droske, derved har forbrudt sig mod Automobiloven, skønt der i den staar, at Køretøjet skal benyttes udelukkende til Udlejning for at slippe med den mindre Skat. Jeg gad nok vide, hvordan man skulde faa konstateret, at det var Droske-ejerens Kone og Børn, der sad i Vognen og kørte i Skoven, og ikke nogle andre; det kan ikke gøres.

Jeg hørte for Resten for nylig om en velhavende jysk Gaardmand, der havde købt et Automobil. Det var en Mand, der vist havde en 20 000 Kr.—40 000 Kr. om Aaret, men vist havde sat sig i Skat til 1 800 Kr., hvad der ikke er ualmindeligt for jyske Gaardmænd. Han havde købt et Automobil og ønskede ikke at svare Skat af det som Luksuskøretøj, men derimod som et Udlejningskøretøj. Derfor traf han den Aftale med sin Nabo, at denne en Gang imellem lejede Automobillet af ham og gav ham en lille Sum derfor, og saa erklærede han trygt, at han var Vognmand og udlejede Automobillet og derfor ikke skulde betale højere Skat end for saadanne Køretøjer. Det vilde jeg ikke tro var muligt, hvis ikke Manden i en Forsamling, hvor min Hjemmelsmand var til Stede, havde pralet af, at det paa den Maade var lykkedes ham at slippe for den højere Afgift. Dette viser, hvor vanskeligt det er at drage en Grænse mellem Nytte- og Luksuskøretøjer, selv for en jysk Gaardmand, som ellers maa anses for en meget forstandig og skarpsindig Mand.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vilde henvise til, at det var rimeligt, at det var en Skat for Kommunerne. Det er paa den Maade, det ærede Medlem behandler de forelagte Skattelovforslag: naar endelig Staten skal have en Indtægt, siger han, at det er rimeligt, at Kommunerne faar den. Oven i Købet foreslaar han, at det skulde være Kommunerne, der skelnede imellem, om Automobilerne var Nytte- eller Luksuskøretøjer o. s. v., og afgjorde, hvem der skulde have Dispensation og hvem ikke. Dispensationsretten skulde gives Kommunerne. Der er 1200 Kommuner her i Landet, og det vilde dog vistnok være lidt rimeligt at give de 1200 Kommuner Mulighed for at træffe ganske forskellige Afgørelser i denne Sag. Nej, hvis der skal gives Dispensationsret — og den er jeg ikke uvillig til at modtage, jeg har blot ikke villet sætte den ind i dette Forslag og heller ikke i et andet, som jeg skal komme til —, maa det være Finansministeren, der faar den. Afgørelserne maa træffes paa ganske ensartet Vis.

Det ærede Medlem foreslog saa, at Luksuskøretøjer, særlig Firspand, skulde beskattes. Jeg er ikke nogen meget drevne Kusk, men jeg har kørt et Par Heste. Jeg maa sige, at naar man sætter 4 Heste for Vognen, er det Firspand, sætter man 2 Heste for, er det Tospand, og sætter man kun een Hest for, er det en En-